

CZECH ATLANTIC FORUM

ČTVRTLETNÍK ČESKÉ ATLANTICKÉ KOMISE

ročník 4 / číslo 2 / červen 2022

US Army seržant v.v. Lothar Kurzius vzdává hold padlému českému letci RAF, Oldřichu Bláhovi, British War Cemetery, Berlín-Charlottenburg

Náhrobní kámen nadporučíka 44. perutě RAF, Oldřicha Bláhy, sestřeleného 02.01. 1944 v obvodu Berlína a 1947 pochovaného na British War Cemetery, Berlín Charlottenburg

Vážení a milí,

celé období března až června 2022 se neslo, bohužel, ve stínu pokračující ruské invaze na Ukrajinu a současně, bohudík, ve znamení jednotného a rozhodného postupu členských států Evropské unie a Severoatlantické aliance. Právě na udržení této jednoty bude záviset další vývoj válečného konfliktu, přičemž velmi záleží na politické a ekonomické stabilitě spojenecké koalice.

ČAKO v daném období uskutečnila celou řadu originálních a podle četných ohlasů úspěšných a záslužných akcí i aktivit.

Počínaje Ceremoniálem – společenským setkáním ČAKO 10. 3. v Praze, přes tradiční slavnostní pietní akt ANZAC DAY a Den vítězství dne 7. 5. na zámku Tábor – Měšice až k Setkání ČAKO s osobností – Křeslu pro hosta dne 7. 6. v Praze. Všechny tři uvedené významné akce naleznete popsány a zdokumentovány v tomto čísle CZAF a na webu ČAKO.

Chystá se zahraniční cesta delegace ČAKO do SRN (Berlín, britský válečný hřbitov) a do Francie (Fréthun, Memorial NATO – 10. výročí odhalení memoriálu a 1. výročí inaugurace českého památníku ČAKO našim vojákům padlým v misích NATO), která proběhne ve dnech 7.–11. 9.

Pracuje se na Slavnostním svatováclavském shromáždění ČAKO (konec září v Praze), kde prezident ČAKO před členy a hosty ČAKO pronese zásadní projev a předá ocenění ČAKO vybraným osobnostem české bezpečnostní komunity. Součástí shromáždění bude i kulturní a společenský program.

V přípravě je i další Setkání ČAKO s osobností – Křeslo pro hosta (termín bude oznámen).

Odborná analytická studie ČAKO „Edukační prostor pro NATO“ doc. Mužíka je dokončena a bude předložena novému vedení MŠMT s návrhem vzájemné spolupráce expertní a praktické ve prospěch českého středního školství.

Další projekt „Branné edukace“ pro střední školy je rozpracován doc. Schormem v přímé spolupráci s vedením **Univerzity obrany v Brně**.

Letošní květen a červen se z hlediska českých bojových tradic nesly v duchu významného 80. výročí zásadních historických událostí – atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha (27. 5.), barbarského vyhlazení obcí Lidice (10. 6.) a Ležáky (24. 6.) nacisty a hrdinné smrti našich parashutistů – atentátníků (18. 6.). Čest jejich památce!

1. 7. počíná české předsednictví Evropské unie. Přejme sobě a naší vládě, nechť se tohoto úkolu zhostí se ctí a důstojně!

Příjemné léto přeje
doc. Pavel Bílek

Im vergangenen Jahr wurde die stille Patenschaft zwischen dem Zeitzeugen-Projekt GSU HISTORY und der Commonwealth War Graves Commission (CWGC) für zwei Soldatengräber besiegelt – und heute abermals umgesetzt:

Auf dem Gelände des britischen Militärfriedhofs in Berlin-Westend wurden aus diesem Anlass Blumen auf den Gräbern von **Oldřich Bláha** und **Albert Vickers** abgelegt. »Auftrag

und Freundschaftsdienst zugleich« lautet das Motto, denn ein Bezug zur einstigen German Security Unit besteht nur indirekt.

Bei Oldřich Dennis Bláha, dessen Grab aufgrund der engen Verbundenheit mit der Tschechischen Atlantischen Kommission bei der NATO gepflegt wird, handelte es sich um einen Soldaten tschechischer Herkunft, dessen Vater mit einer gebürtigen Engländerin verheiratet war. Im März 1922 wurde der spätere Soldat in Olomouc geboren. Nachdem Bláhas Eltern 1938 beschlossen, zunächst nach Frankreich zu ziehen, ließen sie sich ein Jahr später in London nieder und bezogen eine kleine Wohnung in der Tooting Road.

Phoebe Lucy Bláha, die aus politischen Gründen die britische Staatsangehörigkeit ablegen musste, war als Empfangsdame tätig und erhielt im Juli 1939 ihren britischen Pass zurück.

Kurze Zeit später trat Bláha, der somit ebenfalls Brite wurde, in die Royal Air Force ein. Er di-

ente im Mannschaftsrang, später als Unteroffizier, in der Royal Air Force Volunteer Reserve und gehörte zum 44 Squadron, das im damaligen Rhodesien und in Teilen auf dem englischen Luftwaffen-Stützpunkt Dunholme Lodge stationiert war.

Sergeant Bláha war 1940 Teilnehmer der legendären Luftschlacht um England und wurde wegen seiner Leistungen drei Jahre später, am 2. September 1943, mit der Distinguished Flying Medal (DFM) ausgezeichnet.

Am Abend des 2. Januar 1944 befand er sich als Besatzungsmitglied eines Bombers des Typs Avro Lancaster I mit seinen Kameraden im Kampfeinsatz im Luftraum über Berlin. Historische Unterlagen belegen, dass sich die Maschine in westlicher Richtung bei Luckenwalde befand und gegen 23:50 Uhr explodierte.

Etwa einen Kilometer vom brandenburgischen Dorf Lynow entfernt wurden im Nachgang zahlreiche Leichen- und Wrackteile

Carsten Schanz, kapitán ČAKO (vlevo), s britským vojenským zástupcem, Berlín 2022

Britský válečný hřbitov Berlín-Charlottenburg (Westend)

durch den Bürgermeister aufgefunden. Niemand der Besatzungsmitglieder hatte die Explosion und den Absturz überlebt.

Die örtlich zuständige Polizeidienststelle in Jüterbog übernahm zunächst die Ermittlungen, bis schließlich ein Team der Luftwaffe eintraf. Der zuständige Offizier ordnete dem Bürgermeister die Beisetzung der Soldaten an, die am 3. Januar 1944 in Lynow erfolgte.

Oldřich Dennis Bláha starb mit nur 21 Jahren und hinterließ seine Eltern. Im Nachgang wurde der Sergeant aufgrund seiner Verdienste posthum zum Flying Officer befördert.

Nach dem Zweiten Weltkrieg wurden Listen der im Kampfgebiet notdürftig beigesetzten britischen Soldaten erstellt. 1947 wurde auch Bláha erfasst und einige Jahre später auf den britischen Soldatenfriedhof in Berlin-Westend umgebettet.

Am heutigen 25. März wäre Bláha 100 Jahre alt geworden.

Carsten Schanz,
Leiter des Projektes **GSU History**
und Hauptmann der CZACO

Překlad z němčiny:

PATRONÁT: Péče o hroby ve Westendu

Oldřich D. Bláha, 44. peruť RAF

V minulém roce byl uzavřen tichý patronát mezi **Projektem očitých svědků GSU HISTORY** a **Commonwealth War Graves Commission (CWGC)** ve vztahu na dva válečné hroby a v tomto roce patronát pokračuje:

V prostoru *Britského vojenského hřbitova* v Berlíně-Westendu byly, při této příležitosti, položeny květiny na hroby **Oldřicha Bláhy** a **Alberta Vickerse** (44 bombardovací peruť RAF). Děje se tak podle hesla tehdejší *German Security Unit* „Z příkazu a současně jménem přátelské služby“.

V případě Oldřicha Denisa Bláhy, o který hrob pečuje **Česká atlantická komise**, se jedná o vojáka českého původu, jehož otec se oženil s rodilou Angličankou. Oldřich Bláha se narodil 25. března 1922 v Olomouci. V roce 1938 se rozhodli jeho rodiče, že opustí Československo a odstěhovali se do Francie. Avšak po ročním pobytu se vydali dál do Londýna a pronajali si

malý byt v Tooting Road. Matka Oldřicha, Phoebe Lucy Bláhová, která se musela, z politických důvodů, zříci britského občanství, byla z povolání hotelová recepční a v červnu 1939 obdržela nazpět svůj britský cestovní pas.

Krátce na to vstoupil Bláha, který po matce rovněž získal britské občanství, do služeb *Royal Air Force* coby zkušební pilot. Později se stal poddůstojníkem a v *Air Force Volunteer Reserve* byl přiřazen ke 44 bombardovací peruti, která měla základnu v Rhodesii a některé části byly umístěny také v Dunholme Lodge.

Seržant Bláha se 1940 rovněž zúčastnil legendární letecké bitvy o Anglii a na základě vynikajících zásluh byl o tři roky později, 02. září 1943, vyznamenán *Distinguished Flying Medal* (DFM).

Večer 02. ledna 1944, se nacházel, coby člen posádky, bombardéru typu *Avro Lancaster I*. se svými kamarády v bojovém nasazení ve vzdušném prostoru Berlína. Historické prameny dokazují, že letadlo se nacházelo v západním směru u Luckenwalde, kde v 23:50 hod. explodovalo.

Přibližně, jeden kilometr od braniborské obce Lynow byly, místním starostou, objeveny mrtvoly a trosky letadla. Nikdo z posádky explozi nepřežil.

Místně příslušná policie v Jüterbogu, jako první, převzala ohledání případu, než se dostal kompetentní tým vojenského letectva (*Luftwaffe*). Velící důstojník nařídil starostovi, aby ostatky padlých vojáků byly pohřbeny v Lynow, což se 03. ledna 1944 také stalo.

Oldřich Denis Bláha padnul ve svých 21 letech a zanechal po sobě své rodiče. In Memoriam, po své smrti, byl povýšen na nadporučíka (*Flying Officer*).

Po druhé světové válce byly vyhotoveny listiny padlých a nouzově pohřbených britských vojáků. V roce 1947 byl rovněž také Bláha uveden v seznamu. Několik let poté byly jeho tělesné pozůstatky převezeny na *Britský vojenský hřbitov* (*British War Cemetery*) v Berlíně-Westendu.

Dne 25. března 2022, by se Bláha dožil 100 let.

Carsten Schanz,
Vedoucí projektu **GSU History**
a kapitán CZACO
(Překlad z němčiny:
Bc. Christiane Berwidová-
-Kawellová, M.A.)

PROFIL ODVAHY ČESKÉHO VELVYSLANCE

Tomáš Kafka, velvyslanec České republiky v Berlíně

Ke 45. výročí vzniku „*Charity '77*“ nechal v sobotu 17. 06. 2022, český velvyslanec v SRN, **Tomáš KAFKA**, v budově velvyslanectví, uspořádat vzpomínkovou akci, které se zúčastnili osobnosti veřejného života obou států.

Zajímavé na celém osvětovém projektu, bylo jakési historické revoluční novum: Kafka totiž uspořádal akci ve spolupráci s „*Kulturstiftung der deutschen Vertriebenen*“ (Kulturní nadace německých

vyhnanců), které je rovněž sdružením *Sudetendeutsche Landsmannschaft* (Sudetoněmecký krajanský spolek). Jedná se bezpochyby o významný historicko-spoločenský krok k prohloubení evropské integrace,

neboť všichni se dnes nalézáme na jedné lodi a musíme dbát o to, aby se z toho nestal „Titanic“...

Vzpomínkové akce se rovněž zúčastnil bývalý spolkový prezident SRN, **Joachim GAUCK** s vynikajícím projevem. Gauckovy myšlenky jsou jednoznačně nadčasové. Je autorem celé řady knih,

které, kdyby byly přeloženy do češtiny, by byly určitě významným přínosem pro kulturní osvětovou oblast v České republice.

Vedl jsem s prezidentem Gauckem velmi zajímavou diskuzi. Informoval jsem ho, že jsme odhalili v Táboře-Měšicích „**Memoriál česko-německého přá-**

telství“, vyměnili jsme si vizitky, a požádal jsem ho o návštěvu našich akcí „**ANZAC DAY**“ a „**Setkávání s osobnostmi – Křeslo pro hosta**“. Prezident Gauck přislíbil, že setkání s ním by bylo v příštím roce 2023 možné. Vyžaduje však od nás dodání termínů...

Jan Berwid-Buquoy

Joachim GAUCK (nar. 24. 01. 1940 v Rostocku) je německým politikem, který v letech 2012–2017 zastával úřad prezidenta Spolkové republiky Německo. Tento bývalý evangelicko-luteránský pastor a kazatel proslul především svým bojem za občanská a základní lidská práva v dobách NDR. Do funkce prezidenta SRN byl Gauck zvolen 18. 03. 2012. Je prvním prezidentem SRN, který pochází z bývalé NDR.

Jako první německý prezident SRN navštívil v roce 2012, v rámci své oficiální návštěvy ČR památník v Lidicích. Ve dnech 05. až 07. 2014 vykonal, na pozvání prezidenta Miloše Zemana, první státní návštěvu německého spolkového prezidenta v ČR od jejího vzniku.

(Zdroj: Wikipedie)

CHTĚLA PRINCEZNA DIANA ZNIČIT BRITSKÉ KRÁLOVSTVÍ?

Začalo to zcela nenápadně. V americkém magazínu „TIME“, z května 2022, vyšel krátký rozhovor s autorkou knihy „*The Palace Papers*“ (Palácové listy), Tinou Brawnovou. Autorka si dala obrovskou práci s tím, aby pokud možno přesně definovala každého člena britské královské rodiny.

Kamenem úrazu se stala část publikace pod názvem „*What Diana would have been like as Queen*“. (Jakou by byla Diana, kdyby se stala královnou?). Řádky nejsou příliš lichotivé. To by zase nebyla tak velká tragédie, kdyby se na celou věc nevrhly televizní vysíláče BBC World, ČCN, Phönix a ZDF-Info.

Divák se nestačí divit, co všechno vychází o princezně na povrch 25 let po její smrti. Nenáviděla královský konzervatismus a zásadně se provokativně oblékala. O princovi Charlesovi roztrušovala, že je slaboch, který nemůže být králem. Provozovala humanitní projekty, které byly impulzivní a s královnou nebyly předem domluveny. Odminovávala v Africe minová pole, aniž tuto činnost předem konzultovala s britským ministerstvem obrany. Před novináři odsuzovala stávající monarchii a stále s někým měla milostné pletky. Princ Harry je až nápadně podobný jejímu učiteli jízdy

Diana se oblékala z protestu nevhodně. Když její garderóbu královna viděla šly na ní mráčky

na koni. S princem Charlesem se rozvedla a jejím posledním milencem byl Egyptan Dodi Al-Fayed, majitel největšího obchodního domu v Londýně „Herrods“. Údajně s ním byla v jiném stavu. Oba zemřeli při dopravní nehodě 30. 08. 1997 v Paříži.

Jan Berwid-Buquoy

Rod Windsorů je velice konzervativní. Takto se nemůže oblékat budoucí královna

ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOVA

ANZAC DAY A DEN VÍTĚZSTVÍ NA ZÁMKU TÁBOR – MĚŠICE DNE 7. 5. 2022

Pietní cedule

Odhalování základního kamene

Memoriál česko-německého
přátelství

Foto Jan Parkman

Za německou účast k odhalení **Memoriálu česko-německého přátelství** promluvil **Heinz Waffenschmidt**, úřední inspektor Staatní prokuratury v Siegenu.

V sobotu 7. 5. 2022 se u Památníku ČAKO v areálu zámku Tábor - Měšice uskutečnil již tradiční pietní akt u příležitosti ANZAC DAY a DNE VÍTĚZSTVÍ a k uctění památky obětí světových válečných konfliktů a nedemokratických režimů.

Na slavnostním aktu před početnými shromážděnými členy a hosty ČAKO promluvili prezident a generál ČAKO Pavel Bílek, první viceprezident a plukovník ČAKO Jan Berwid Buquoy, vi-

ceprezident a plukovník ČAKO Miroslav Tlamicha, šéfpodradce prezidenta a generála ČAKO Jaroslav Vítek (plukovník ČAKO, pověřenec Úřadu Vlády ČR) a duchovní ČAKO Ondřej Soběslavský.

Poté byl v zámeckém parku odhalen **Monument česko - německého přátelství** jako živý doklad vzájemného usmíření.

Následovalo pohoštění originální C. a. K. vojenské polní kuchyně (první světová válka).

Odpoledne se neslo v kulturně - pietním duchu. V zámecké kapli byla sloužena mše svatá a ve freskové komnatě zámku zazněl klavírní koncert. Program dne byl završen závěrečným slovem prezidenta a generála ČAKO a společenským setkáním účastníků piety.

Pavel Bílek, Prezident ČAKO

Vzdání úcty obětem státního násilí - ANZAC DAY

Již 3.ročníku ANZAC DAY se zúčastnily desítky účastníků z tuzemska i ze zahraničí

SDÍLENÍ EVROPSKÝCH KAPACIT, KONKURENCESCHOPNÁ EVROPSKÁ TECHNOLOGICKÁ ZÁKLADNA A KONCENTRACE OBRANNÉHO PRŮMYSLU

Ing. Ivo Kaplán, předseda správní rady **Evropského Institutu Renaissance**

Finanční zdroje pro zajištění obrany, kterých je dlouhodobý nedostatek, jsou v EU převážně

vydávány nekoordinovaným, neefektivním a fragmentovaným způsobem na národní úrovni. Intenzivní mezinárodní spolupráce včetně sdílení vojenských kapacit je proto nezbytná jak pro zachování interoperability v NATO, tak pro udržení pokročilé a konkurenceschopné evropské technologické základny.

Je také nezbytné konečně eliminovat stále obrovský podíl zastaralé sovětské a ruské vojenské techniky ve státech střední a východní Evropy. Evropský obranný průmysl je přes svou fragmentaci a velmi rozdílnou vlastnickou strukturu významným světovým hráčem. Proto členské státy EU patří mezi nej-

významnější exportéry. Na světových trzích si přitom ovšem často konkurují obdobné evropské zbraňové systémy.

Zastoupení amerických platforem v evropských ozbrojených silách i do budoucna zůstane velmi vysoké, zvláště po zavedení letounů kategorie stealth F-35, které budou tvořit jádro vzdušných sil řady klíčových států. V evropském životním zájmu i s ohledem na jeho udržitelnost se sektor obranného a bezpečnostního průmyslu nemůže vyhnout výrazné konsolidaci a koncentraci na kontinentální úrovni.

PROPOJENÍ OZBROJENÝCH SIL ČLENSKÝCH STÁTŮ EU POD POLITICKÝM VEDENÍM VYSOKÉHO PŘEDSTAVITELE A DOHODA S VELKOU BRITÁNIÍ

Uvnitř EU je k větší obranyschopnosti nutné propojit armády členských států EU v dostatečné míře pro zhmotnění teze evropského pilíře NATO pod politickým vedením Vysokého představitele EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku.

Dále je prioritou uzavřít komplexní dohodu o budoucích vztazích s Velkou Británií pro oblast zahraniční, bezpečnostní

a obranné politiky, zpravodajských služeb i boje proti terorismu a organizovanému zločinu pro dosažení nejužší možné úrovně spolupráce nejpozději v roce 2023. V NATO je nezbytné především určení standardu výdajů členských států EU a NATO na obranu a následné naplnění dlouhodobě deklarovaných finančních závazků pro obranné rozpočty ve výši minimálně 2 %

HDP včetně 20 % těchto nákladů pro akvizice a důsledné nahrazení zbraňových systémů sovětské a ruské provenience ve státech střední a východní Evropy platformami kompatibilními se spojenci v NATO pro zvýšení jejich interoperability s datem naplnění nejpozději v roce 2030.

Ivo Kaplán

CEREMONIÁL ČAKO V MUZEU POLICIE ČR

Doc. plk. v. v. Stanislav Schorm

Dne 10. 3. 2022 se ve společenských prostorách Muzea Policie ČR uskutečnil ceremoniál – slavnostní setkání členů, příznivců a blízkých spolupracovníků ČAKO. Prezident P. Bílek v reakci na aktuální ruskou invazi na Ukrajinu seznámil přítomné s publikovaným Prohlášením ČAKO v této věci a následně byla vzdána úcta civilním obětem této absurdní války.

Dále připomněl významná institucionální výročí – 30 let od založení Československého atlantického klubu a 23 let od vstupu České republiky do Severoatlantické aliance.

Upozornil i na významná osobní jubilea – nedožitě 105. narozeniny právě zesnulého Eduarda Hroznýše Marka, čestného člena ČAKO, 95. narozeniny armádního generála Ing. Karla Pezla, čestného člena ČAKO, 90. narozeniny brig. gen. Ing. Zdeň-

ka Čerovského, čestného člena ČAKO, 83. narozeniny plk. doc. Ing. Stanislava Schorma, CSc., čestného člena ČAKO a dalších.

Poté prezident P. Bílek vedl rozhovor s plk. doc. Stanislavem Schormem, který se v Křesle pro hosta vyznal ze svých celoživotních aktivit v oblasti bezpečnosti a spolupráce s NATO v rámci jeho působení na Vojenské akademii, respektive Univerzitě obrany v Brně.

Na závěr setkání prezident P. Bílek vyhlásil zřízení čestného titulu Veterán XX. století při ČAKO a jeho vedením pověřil plk. Ing. Jaroslava Vítka, MBA.

Po oficialitách následovala neformální část setkání, kde přítomní rozvinuli bohatou diskusi o současné bezpečnostní situaci v Evropě a perspektivách evropské bezpečnostní architektury.

Pavel Bílek, Prezident ČAKO

MŮJ PROTIKOMUNISTICKÝ ODBOJ

ČÁST 7: MÉ SETKÁNÍ SE ŠPANĚLSKÝM FAŠISMEM

Když jsem v roce 1973 ukončil své studium *Politických věd* na jedné z nejprestižnějších univerzit na světě „Freie Universität Berlin“ (Západní Berlín) s akademickým titulem „Diplom-Politologe“ (obdoba českého Ph.Dr.), pozvala mě moje matka, za odměnu, na Kanárské ostrovy

a to konkrétně na ostrov Tenerife s malebným městečkem Puerta de la Cruz.

Velice pohodlný romantický hotýlek se nazýval „Residencia Tejuma“. Domníval jsem se, že si tam po náročné univerzitní zkoušce rádně oddychnu, ale právě opak byl pravdou...

Zájezd organizovala cestovní kancelář „Neckermann“ a její autobus nás dovezl přímo před hotel. Ačkoliv jsme před zájezdem v Západním Berlíně vyplňovali pro „Neckermann“ zájezdový formulář, museli jsme vyplnit v „Residencii Tejuma“ ještě jeden extra pro španělské účely.

Recepce hotelu „Residencia Tejuma“, kde se odehrávaly rozhovory s důstojníkem španělské CESID „Mendezem“

Hotel „Residencia Tejuma“

Vedení hotelu se na nás obrátilo s dotazem, zda-li vezeme nějakou politickou nebo jakoukoli literaturu. Já ani moje matka jsme sebou nic takového nevezli. Kdyby tomu bylo naopak museli bychom doličné předměty ponechat do úschovny v hotelu a teprve si je při odjezdu domů vyzvednout...

Byli jsme letem i cestou unavení a tak jsme po večeri ihned ulehli do postele. Hotelová snídaně se zásadně servírovala do postele, které k tomuto účelu byly velice prakticky přizpůsobené. Bylo nám sděleno, že na Tenerife jde o jakýsi prastarý obyčej snídat v posteli...

Ráno, když jsme se chystali opustit hotel, zastavil mě recepční se sdělením: „Ve formuláři jste uvedl, že jste z povolání politolog. Zítřka přijde v deset hodin někdo z CESID a chce s Vámi mluvit.“

Nezasvěceného čtenáře musím osvětově poučit. CESID je zkratkou pro *Centro Superior de Informacion de la Defense*. Volně přeloženo do češtiny – **Ústřední úřad pro zpravodajství a obranu**. Jinak zjednodušeně – španělská fašistická státní bezpečnost. Nadšený jsem recepčního zprávou nebyl...

Příští den ráno nám přinesla pokojská snídaní do postele, obohacenou kanárskými banány. Jde o velmi chutný druh ovoce. Jsou velmi malé, sladké a nesmírně tuhé.

Hned mezi dveřmi mně hlásila: „Je tady státní bezpečnost

dole na recepci. Čekají na Vás. Vy jste do formuláře napsal, že jste politolog. Teď hrozí nebezpečí, že nám fašouni profízlujou celý hotel. Měl jste napsat, že jste třeba zahradník a byl by pokoj...“

Recepční i pokojská mluvili poměrně solidní angličtinou a od samého počátku stáli na naší straně. Fašisti v žádném případě nebyli!

Když jsme sešli s matkou po schodech dolů do recepcie „uvítali“ nás dva páni se zdviženými pažemi, fašistickým pozdravem. Jeden se představil jako „Mendez“ a na jméno toho druhého už si nepamatují. „Mendez“ mluvil velice dobře německy a ten druhý, za celou dobu rozhovoru, neřekl ani slovo...

Posadili jsme se v recepci ke stolu a ten druhý pro všechny objednal kávu a ovocný zákusek.

„Mendez“ začal: „Jste Čech nebo Němec?“

Odpověděl jsem po pravdě: „Jsem oboje. Mám německé i československé občanství.“

„Mendez“ pokračoval: „Vy, ale mluvíte velice dobře německy.“

Moje odpověď zněla: „Já také mluvíím velice dobře česky!“

Estébák vytáhl z náprsní kapsy notýsek s začal si dělat poznámky: „Proč jste vystudoval zrovna v Západním Berlíně Politické vědy?“ Hned obratem dodal: „A ta dáma tady je údajně Vaše matka?“

Začalo mi být nevolno. Pokojská měla pravdu. Měl jsem do formuláře napsat, že jsem „zahradník“ a měl bych určité pokoj. Teď je však pozdě: „Politické vědy jsem vystudoval, protože se zajímám o politiku, filozofii, sociologii a práva. To všechno je součástí studie politologie. Ano, ta dáma vedle mne je moje matka.“

Estébák tomu moc nevěřil. Spíš se zdálo, že jí považuje za mojí asistentku a přijeli jsme proto, abychom „zvrhli Frankův fašistický režim“. Naprostá naitivita!

„Mendez“: „Jste členem nějaké politické strany v Západním Berlíně?“ Odpověděl jsem po pravdě: „Jsem členem a funkcionářem Křesťansko demokratické unie Německa, v Západním Berlíně.“

Po odchodu fašistického estébáka jsem začal uvažovat o smyslu těchto „neoficiálních výsledků“. Fašistický režim vůbec nezajímal můj pobyt v Československu, kde jsem se de facto narodil a 22 let žil v komunistickém státě. Mohl jsem být, zcela teoreticky, komunistickým špiónem. To však CESID vůbec nezajímalo. **Frankův režim neměl strach z komunismu, nýbrž z parlamentní demokracie Spolkové republiky Německo!** Demokracii západní Evropy považoval za smrtelné nebezpečí španělského fašismu...

Po rozhovoru s „Medezem“ jsme se s matkou vydali do blízké, typicky kanárské restaurace „Mesón Los Gemelos“. Cestou jsem si chtěl u novinového stánku zakoupit časopis „Spiegel“. Trafikantka mě informovala, že „Spiegel“ je cenzurou CESID zakázán, ale může mi nabídnout „Stern“, pakliže se mohu prokázat, že jsem cizinec, neboť Španělé si zahraniční tisk kupovat nesmí...

Chtěla po mně cestovní doklady, potvrzení o ubytování a musel jsem podepsat prohlášení, že časopis je výhradně pro moji potřebu, nedostane se do ruky místního obyvatelstva a při odjezdu z Kanárských ostrovů si odvezu tiskovinu sebou...

Restaurace „Mesón Los Gemelos“ je typicky kanárskou, útulnou, gastronomickou oázou. Kuchyň je průhledně zasklená, takže, ať si objednáte, co chcete, všechno udělají před vašimi očima. Dával jsem si tam velikou langustu, kterou jsem si mohl, ještě živou, vybrat. Grilovali mi jí doslova před nosem...

Moje matka se specializovala na pečené králíčky v pikantní omáčce s rýží curry, což je na Tenerifě národním jídlem. Jedná se o jakýsi druh divokých, malých králíků, kteří snad po tisících, pobíhají po ostrově...

Jakmile jsme si sedli za stůl, okamžitě k vedlejším stolům se posadili tři pánové a všichni tři si „nenápadně četli noviny“...

Moje matka na to reagovala: „Tady si nemůžeš objednat ani polévku, aniž by o tom místní StB nevěděla. Určitě budeme pozorováni i při odchodu na záchod!“

Několik dní byl relativní klid, až na „maličkost“ na kterou nás upozornil recepční: „Dávejte si pozor! Do vašeho telefonu, na pokoji, namontovali odposlouchávací zařízení.“ Informaci jsem kvitoval peněžitou odměnou...

V den našeho odjezdu se „Mendez“ dostavil naposled s dotazem: „Co soudíte, jako politolog, o Španělsku?“ Moje odpověď odpovídala mým morálním zásadám: „Já jsem křesťanský demokrat a pracuji podle hesla, lidská důstojnost a soukromý majetek jsou nedotknutelné. Neuznávám žádnou diktaturu, ať přichází zprava nebo zleva!“

„Mendez“ ze sebe vyloudil jakýsi cynický úsměv: „Přeji Vám šťastnou cestu do Německa. Bohužel Vám musím sdělit, že v naší zemi nejste vítán a v budoucnu Vám nebude uděleno žádné vstupní vizum!“

Do dnešní doby už jsem se na Kanárské ostrovy nikdy nevrátil...

Jan Berwid Buquoy

„To byste nevěřil, jak taková správně umístěná facka dokáže urychlit průběh vyšetřování.“

DOPORUČUJEME NAŠE AUTORY

STALINOVÍ JASNOVIDCI

JUDr. Jitka Lenková

Rok 1939 se neblaze zapsal nejen do historie našeho národa. Zatímco nás okupovala hitlerovská vojska, ve Finsku a Polsku se začala bez jakýchkoliv skrupulí roztahovat vojska sovětská. Velel jim, jak jinak, Gruzín se znetvořenou rukou, nenáviděný i milovaný Josef Vissarionovič Stalin. Pamětníci vzpomínají, že tento

ruský vůdce „kráčel k budoucnu tak jistě, jako by dopředu věděl, jak tato budoucnost nakonec dopadne.“ Jako kdyby ho vedl sám osud.

Je zvláštní, do jaké míry mohou světové dějiny ovlivnit drobné a zdánlivě nevýznamné náhody. Ve Stalinově případě to byl jeden jediný nocleh z 30. na

31. prosince 1918. Budoucí vůdce ruského lidu byl tehdy spolu s Dzeržinským na cestě do Permu. Měl zjistit, jak je možné, že toto město padlo do rukou bělogvardějskému generálovi Gajdovi. Během obtížné cesty oba muži rádi přijali pohostinství bezejmené venkovské vdovy i její chudou večeři. Když se Stalin natáhl pro lžičku, vesničanka jej překvapeně uchopila za ruku a bez jakékoliv přípravy řekla: „Budeš nejmocnějším mužem na Rusi, ale zaplatíš za to vraždou všech svých přátel.“ Potom přesně zrekapitulovala Stalinovu minulost i přítomnost včetně některých aspektů jeho soukromého života a pokračovala dále do budoucnosti. Předpověděla, jak Stalin vyvázne z rukou vojenského soudu pro neuposlechnutí rozkazu, jak vyvede zemi z občanské války, že v červnu 1941 vstoupí do války s Německem, ve které nakonec zahyne i jeho syn. Předpověděla i to, že tato hrozná válka skončí v roce 1945 v Berlíně, že Stalin sám zemře v březnu 1953 a že do padesáti let po jeho smrti se jím vytvořená mocná sovětská říše nadobro rozpadne. Celý obsáhlý výklad trval přes dvě hodiny.

Stala se tato náhodná věštba negramotné vesničanky nejpršněji střeženým tajemstvím stalinského Ruska? Ze začátku se s ní Stalin nejspíše vůbec nechlubil, jenom mu jaksi narostlo sebevědomí. Téměř doslova celou předpověď zaznamenal její be-

zděčný svědek Dzeržinskij, který se snad i proto stal jedním z nejmocnějších mužů stalinského Ruska. Když se v roce 1926 náhle zhroutil přímo na zasedání politbyra a téměř vzápětí zemřel, mohl Stalin svoji podivuhodnou věštbu předkládat okolí, jak se mu zachtělo. Zmínil se o ní například Winstonu Churchillovi, když spolu 16. srpna 1942 v Moskvě soutěžili v pití. Zbavil alkohol Stalina sebekontroly? Bylo to jen hrané divadýlko? Chtěl ruský vůdce svého britského spojence povzbudit v době, kdy se konec války zdál ještě v nedohlednu? Churchill se na Stalinovu předpověď zatvářil rozpačitě, Stalin si z toho nic však nedělal a všechno hnal příšerným tempem tak, aby sovětská vojska skutečně mohla v roce 1945 stanout v Berlíně. Což se nakonec také stalo.

Setkání s vesnickou jasnovidkou Stalina patrně ovlivnilo natolik, že do svých služeb angažoval také známého sovětského jasnovidce a telepata Wolfa Messinga. Byl s ním zjevně spokojen, protože mu, jako jedinému jasnovidci vůbec, dovolil pořádat veřejná představení. Messing potom z jejich výtěžku zaplatil armádě jeden frontový tank. Stalinova slabost pro Messinga mohla docela dobře pramenit z toho, že Messing potvrdil věštbu oné vesničanky a možná ji ještě doplnil a zpřesnil. Nebylo by na tom nic divného. Jestliže přijmeme teorii, podle které jsou všechny informace o všech udá-

lost na věky uloženy v nějakém informačním poli, kde se nerozlišuje minulost, přítomnost a budoucnost, potom by všichni jasnovidci, kteří do této informační databáze dokáží nějak proniknout, měli předpovídat přibližně totéž. Že právě Messing takovým jasnovidcem byl, potvrzuje náš přední psychotronik Zdeněk Rejda, když píše: „Wolfa Messinga jsem navštívil v Moskvě v květnu roku 1968. Žil tehdy pod neustálým dozorem. Teprve když jsme od něho odcházeli, zůstal s námi sám na chvíli mezi dveřmi a v tu chvíli pronesl jednu zajímavou větu: Budte opatrní, Rusové vás brzy obsadí.“

Podobný vztah k jasnovidectví jako Stalin měl i jeho historický protějšek, Adolf Hitler. I on v celé Říši zakázal provozování jakýchkoliv jasnovidectvích živností, sám však služeb jasnovidců a astrologů bez váhání využíval. Jak Stalin tak i Hitler tedy museli považovat jasnovidectví jako takové za užitečné. Jinak by s ním při svém politickém pragmatismu těžko ztráceli svůj drahocenný čas. Není divu, že v jejich stopách krácejí i někteří dnešní politici a tak i dnes světová politika do jisté míry závisí na zdatnosti současných jasnovidců. Stejně jako za Stalinových časů.

(z knihy Jitky Lenkové: „Záhady kolem nás“, Alpress, Frýdek Místek, 2021)

NAPSALI O NÁS JINÍ

Vážený pane doktore,

jménem vedení města bych Vám ráda poděkovala za pozvání na Anzac Day. S ohledem na datum doručení pozvánky však musím zástupce města z akce omluvit.

Přejeme, ať se akce vydaří.
S pozdravem

Ing. Eliška Zděnková
Odborný pracovník pro zahraniční vztahy
Město Tábor

Vážená paní inženýrko, bereme na vědomí a rádi vás v příštím roce uvítáme!

Se srdečným pozdravem Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy, viceprezident CZACO a šéfredaktor **Czech Atlantic Forum**.

„We will achieve more together!“ Roosevelt Churchillovi, Casablanca 1943.

Souhlasím s Vámi, pane Berwide-Buquoyi!

Jste moudrý chlap.

Nejenom Rusko, ale celá Evropa rychle potřebuje mír a ne jen aby si zbrojařský průmysl v Evropě a USA mastil kapsu. Svými prostředky jsem intervenoval na Hradě, na Ministerstvu obrany, na Generálním štábu, na Úřadu vlády, na NATO v Bruselu a v OSN v New Yorku a psal jsem i kardinálovi Dukovi a Papeži Františkovi... zatím bez výsledku.

S pozdravem
PĚKNÝ DEN
Jaroslav Kužel

Vážený pane Kužel,

My jsme rovněž napsali dopis Putinovi a zatím jsme nedostali také žádnou odpověď!

S pozdravem J. B-B

Dobrý den, pane Berwide-Buquoyi!

Obdržel jsem Czech Atlantic Forum č. 1/2022.

Přečetl jsem si jak Váš dopis Putinovi, tak Vaše slova Viceprezidenta ČAKO na str. 11-12 a dále na str. 13.

Děkuji.

Podle mě je potřeba ne podporovat válku, ale usilovat o mír.

Na Ukrajině zbytečně vyhasínají lidské duše a u nás rostou ceny vstupů i výstupů.

S pozdravem...

PĚKNÝ DEN

Jaroslav Kužel

Válku začalo Rusko a jen Rusko jí může ukončit!

S pozdravem J. B-B

Vážený pane doktore Berwid-Buquoy,

děkuji za posláni pozvánky, já osobně ale budu v daném termínu na již dlouho plánované akci v Pardubicích, a to celý víkend. Děkuji za pochopení a přeju akci úspěch. Případně budu rád za podobné pozvánky. Zdravím z Prahy.

Marcel Ladka

Projektový manažer / Projektmanager Konrad-Adenauer-Stiftung

Marcel Ladka

Vážený pane Ladka, kdykoliv Vás u nás uvítáme! Budete od nás dostávat pozvání na veškeré akce, které provádíme a budeme Vám zasílat náš časopis „Czech Atlantic Forum“. Přeji bychom si úzkou a kreativní spolupráci s Nadací Konrada Adenauera!

S nejlepšími pozdravy
J. B-B

Dostávám do ruky CZAFO v knihovně v Českých Budějovicích. Je to úžasné médium. Vždy se těším na příští číslo!

R. Novotný

Váš zájem nám potvrzuje, že konáme dobrou a záslužnou práci.

S pozdravem
J. B-B

VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA

Překlad z němčiny:

Bc. Christiane Berwid-Kawell, Master of Arts. Master of Arts (M.A.). Studovala slavistiku a literaturu (zaměření – čeština). Po studiu na Humboldtově univerzitě v Berlíně a Karlovy university v Praze získala akademický titul Bachelor (Bc.). Od roku 2009 začala pracovat, coby studentská asistentka, na katedře Německá literatura a Referátu výuka a studium (studijní oddělení) na Humboldtově univerzitě, kde složila závěrečnou zkoušku Master of Arts (M.A.).

V květnu 2012 nastoupila službu na Freie Universität Berlin (FU Berlin), jako odborná pracovníce v Career Service, FU Berlin. Je kompetentní pro administrativní koordinaci, všeobecnou přípravu vstupu do pracovního poměru, praktické semináře a komunitativní kompetence.

Překlad: Jan Seidel

(Poznámka překladatele: FU Berlin je považována za jednu z nejprestižnějších univerzit na světě).

Christiane Berwid-Kawell Master of Arts, studierte Slawische Sprachen und Literaturen (Tschechisch) im Bachelorstudiengang an der Humboldt-Universität zu Berlin und an der Karls Universität Prag. Den Masterstudiengang Deutsche Literatur absolvierte sie ebenfalls an der Humboldt-Universität zu Berlin, wo sie seit 2009 als studentische Mitarbeiterin am Lehrstuhl für deutsche Literatur und im Referat für Lehre und Studium (Studienbüro) tätig war. Seit Mai 2012 ist sie Mitarbeiterin des Career Service der FU Berlin. Administration/Koordination Allgemeine Berufsvorbereitung (Praktikumsmodule und Kommunikative Kompetenzen)

Bc. Christiane Berwidová-Kawellová, M.A.

John F. Kennedy, 35. prezident USA

ÚSMĚVY JOHNA F. KENNEDYHO

To, že Rusové uznávají pouze sílu je všeobecně známo. V tomto roce je tomu přesně 60 let od ukončení tzv. „Kubánské krize“. Tehdáž se sovětský vůdce, Nikita Chruščov rozhodl, že umístí atomové rakety středního doletu na Kubě, které by mohly zasáhnout celé území USA. Kennedy mu v tom zabránil „kubánskou námořní bloádou“ a donutil SSSR rakety z Kuby stáhnout. John F. Kennedy: „Jakýkoliv vojenský zásah ze strany SSSR proti naším spojencům, včetně Západního Berlína, bude považovat USA za útok proti vlastnímu území a nasadí veškerou zničující sílu...“

Kennedy ovšem nebyl pouze silnou politickou osobností, nýbrž měl i smysl pro humor. Americký publicista Bill Adler o něm napsal knihu „**The Kennedy Wit**“, kterou zde volně překládám jako „Úsměvy Johna F. Kennedyho“. Zde je několik ukázek Kennedyho smyslu pro humor:

Seznámil jsem se s Chruščovem v Senátním výboru pro zahraniční záležitosti. Znáám rovněž tvář a dějiny jeho země, kterou jsem 1939 navštívil. Jakýsi Rus prý pobíhal v prostorách Kremlu a vykřikoval „Chruščov je idiot! Chruščov je idiot!“. Byl zatčen a odsouzen na 23 let. Tři roky dostal za urážku generálního tajemníka a 20 let za prozrazení státního tajemství...

Pikesville, Maryland,
16. září 1960.

Jakýsi Texasan prý sdělil jednomu politikovi z New Yorku: „Kdybych skočil v Empire State Building ze střešy mrakodrapu a nic by se mi nestalo, co byste na to řekl?“ Politik odpověděl: „To by byla náhoda!“ Texasan pokračoval: „A kdybych tak učinil dvakrát?“ Politik

opět odvětil: „Tak by to byla druhá náhoda!“ Texasan nato: „A kdyby se to stalo třikrát za sebou?“ Politik k tomu dodal: „Tak by se to stalo **zvyklostí!**“

Demokrati prohráli v Texasu dvakrát volby v letech 1952 a 1956. Proto jsem dneska zde u vás, aby se ty prohry nestaly **zvyklostí.**

El Paso, Texas, 12. září 1960.

Chtěl bych vám všem poděkovat v jakém hojném počtu jste se zde dnes shromáždili a mne jinak všude vřele uvítali. Jak jsem se před chvílí dozvěděl, máte tu smůlu, že u vás byla právě vykradena banka. Očekávám, že deník „Indianapolis Star“ napíše, jakmile se ve městě objeví demokratický prezidentský kandidát, byla vyloupena finanční instituce. Dovolte mi, abych vás ubezpečil, že s tím nemám vůbec nic společného...

Anderson, Indiana, 05. říjen 1960.

Minulý týden, jakýsi významný duchovní otec prohlásil, že v případě mého zvolení prezidentem, nezůstane tento svět takový, jaký doposud byl. Rád bych tuto poznámku považoval za kompliment, ale vůbec si nejsem jist, zdali to bylo opravdu tak myšleno...

New York City, 14. září 1960.

Rozhodně nehodlám dělat takovou politiku jako jeden vůdce francouzské revoluce, který prohlásil „Zde pochodují moji lidé, ale nejdříve musím zjistit, kam vlastně pochodují, abych je tam mohl vést...“

El Paso, Texas, 12. září 1960.

Je mi velice líto, že začalo tak příšerně pršet, ale jak již stojí v bibli, prší na hlavy jak spravedlivých, tak nespravedlivých stejně, takže leje na hlavy jak demokratů, tak republikánů bez rozdílu.

Sioux Falls, Jižní Dakota,
22. září 1960.

Otázka: „Jsem pro Kennedyho. V případě, že budete zvoleni prezidentem, mohu Vás navštívit v Bílém domě? Už jsem se třikrát pokusil dostat se do Bílého domu, ale pokaždé mě vyhodili.“

Kennedy: „Nejlépe bude, když se nenápadně setkáme přímo před budovou. Potom se oba pokusí-

me proklouznout dovnitř kolem vrátného. Předpokládám, že když půjdu s Vámi, tak nás vrátný nevyhodí...“

Charleston, Západní Viržinie,
19. září 1960.

Chtěl jsem být úředníkem amerického velvyslanectví v Paříži a podal jsem si žádost. Byla zamítnuta. Tak jsem se rozhodl stát se prezidentem Spojených států a to se mi podařilo.

Washington D.C., leden 1961.

Ti, kteří mají pochybnosti o mých politických schopnostech, chtěj bych upozornit na to, že jsem to dotáhl za 14 roků z neznámého námořního poručíka na vrchního velitele ozbrojených sil naší země a to se zanedbatelnými znalostmi dané problematiky...

Univerzita Severní Karolíny,
katedra vojenství, 12. října 1961.

Autorství článku a překlad z němčiny: Christiane Berwidová-Kawellová

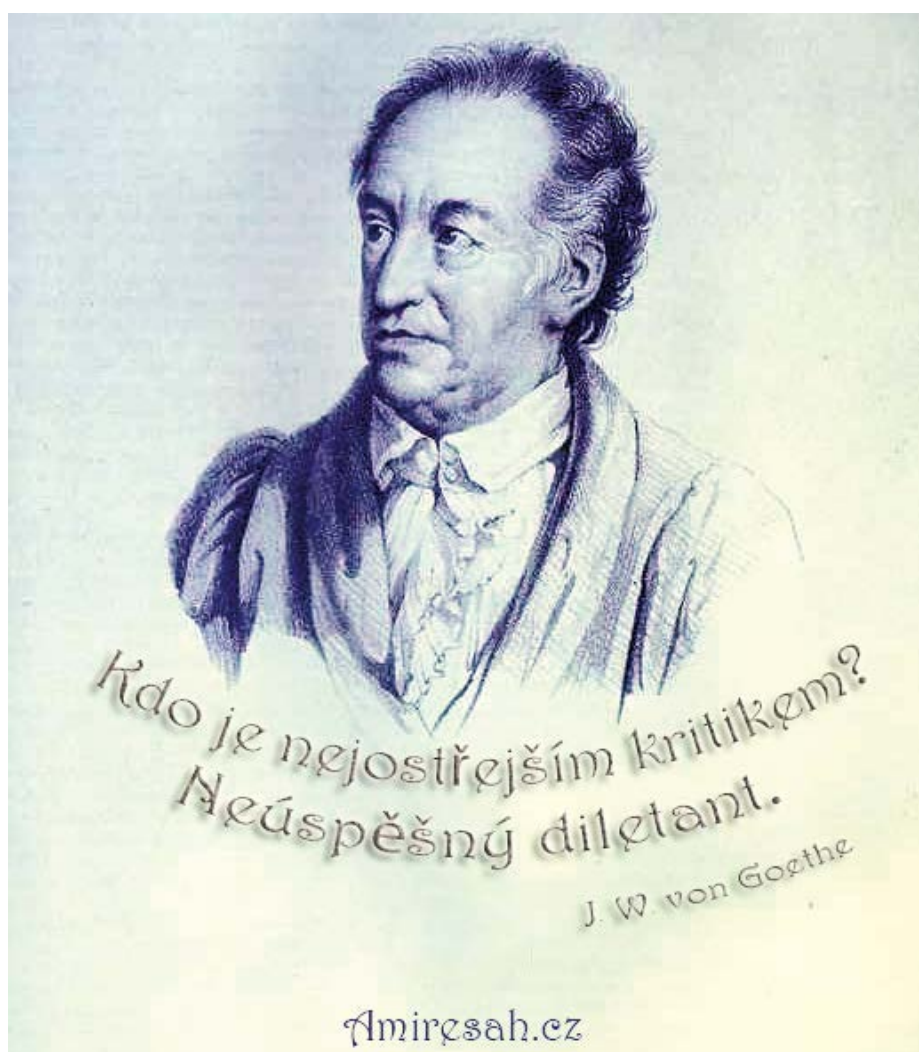
Seržante, tady máte pušku, abyste mohl bránit svojí vlast. Kecáním se to nezuládne...

(Z amerického vojenského humoru)

Our technologically disadvantaged armed forces

„Milý vojáku, jseš schopen hodit ten granát 30 yardů?“ „Ano pane, jistě pane, ale nebylo by jednoduší kdybych to udělal počítačem, pane!“
(Z amerického vojenského humoru)

OBSAH

SLOVO PREZIDENTA 2

ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA

PATENSCHAFFT: GRABPFLEGE IN WESTEND 3

PROFIL ODVAHY ČESKÉHO VEL-VYSLANCE 5

CHTĚLA PRINCEZNA DIANA ZNI-ČIT BRITSKÉ KRÁLOVSTVÍ?..... 6

ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOVA

ANZAC DAY A DEN VÍTĚZSTVÍ NA ZÁMKU TÁBOR – MĚŠICE DNE 7. 5. 2022 8

SDÍLENÍ EVROPSKÝCH KAPACIT, KONKURENCESCHOPNÁ EVROPSKÁ TECHNOLOGICKÁ ZÁKLADNA A KONCENTRACE OBRANNÉHO PRŮMYSLU..... 9

PROPOJENÍ OZBROJENÝCH SIL ČLENSKÝCH STÁTŮ EU POD POLITICKÝM VEDENÍM VYSOKÉHO PŘEDSTAVITELE A DOHODA S VELKOU BRITÁNIÍ..... 10

CEREMONIÁL ČAKO V MUZEU POLICIE ČR..... 10

MŮJ PROTIKOMUNISTICKÝ ODBOJ ČÁST 7: MÉ SETKÁNÍ SE ŠPÁNĚLSKÝM FAŠISEM..... 10

DOPORUČUJEME NAŠE AUTORY: STALINOVÍ JASNOVIDCI..... 12

NAPSALI O NÁS JINÍ 13

VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA ... 14

CZECH ATLANTIC FORUM (CZAF), vychází čtvrtletně v nákladu 1000

Vydává Česká atlantická komise (ČAKO) z.s., IČ 49368761.

Registrace Ministerstvo kultury ČR: E 23470, ISSN 2571 - 3779.

Adresa a sídlo: barokní zámek Měšice, Chýnovská 1/67, 391 56 Tábor.

Telefon: 607 935 400, e-mail: jan.berwid-buquoy@arcor.de. Nevyžádané příspěvky se nevracejí!

Grafická úprava Tiskárna Karmášek.

Redakční rada: **Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy** (šéfredaktor, zpravodajství z domova i ze světa), **JUDr. Jitka Lenková** (zástupce šéfredaktora, známí i neznámí hrdinové), **docent JUDr. Mgr. Pavel BÍLEK, PhD** (Slovo prezidenta a aktuální glosy), **Eugen Berwid** (aktuální zprávy z domova i ze zahraničí), **Zdeňka PUSTAYOVÁ** (fotodokumentace), **Jaroslav Prošek, MBA**.

Reprodukce, přetisk a jakékoliv šíření pouze se souhlasem prezidia ČAKO.

Názory autorů nemusí být vždy shodné s názory prezidia ČAKO.

Výtisky CZAF jsou neprodejně.